

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2025 r. – OD/Eurojust

(Sprawa T-793/25)

(C/2026/656)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OD (przedstawiciel: N. de Montigny, adwokatka)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 stycznia 2025 r. oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia złożony na podstawie art. 24 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności wyrażonej decyzji oddalającej zażalenie z dnia 6 sierpnia 2025 r., doręczonej w dniu 13 sierpnia 2025 r. w zakresie, w jakim uzupełnia lub zmienia decyzję z dnia 15 stycznia 2025 r.;
- zasądzenie od Eurojustu na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z uchybień i błędów administracji przy rozpatrywaniu jej wniosku o udzielenie wsparcia, oszacowaną *ex aequo et bono* na 40 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

W przedmiocie zakwestionowania decyzji oddalającej wniosek skarżącej o udzielenie wsparcia w celu wszczęcia dochodzenia w sprawie niewłaściwego zachowania i mobbingu:

1. Zarzut pierwszy dotyczący powołania się przez Eurojust na okoliczności faktyczne będące przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz na wnioski, jakie z nich wyciągnął.
 - Skarżąca podnosi, że Eurojust błędnie pomylił dochodzenie OLAF-u z dochodzeniem administracyjnym, które ma prowadzić administracja na podstawie skargi/wniosku o udzielenie wsparcia, naruszył obowiązek przejrzystości oraz obowiązek przedstawienia czytelnego i wystarczającego uzasadnienia, naruszył prawo pracownika do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji tak ważnej jak umorzenie postępowania w sprawie skargi, uczynił to arbitralnie i wreszcie, że naruszył obowiązek wspomagania, ograniczając całość okoliczności faktycznych, które zostały chronologicznie przedstawione przez skarżącą w ramach jej wniosku o udzielenie wsparcia, do kilku.
 - Skarżąca podnosi również naruszenie prawa do obrony, prawa do skutecznego wysłuchania na podstawie kompletnych akt i informacji, prawa dostępu do rzetelnego procesu oraz zasady przejrzystości w celu uniknięcia arbitralności lub nadużycia
2. Zarzut drugi dotyczący braku przekazania informacji niezbędnych do sprawdzenia bezstronności różnych podmiotów odpowiedzialnych za sprawy skarżącej w ramach zarządzania sprawozdaniem OLAF-u.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku przejrzystości, bezstronności, neutralności i obiektywizmu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła prawo poprzez naruszenie obowiązków wynikających z art. 24 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a w szczególności poprzez naruszenie przepisów mających zastosowanie do ciężaru dowodu i standardu dowodu wymaganego od skarżącego. Skarżąca podnosi również oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych przedstawionych w skardze do Komisji.
5. Zarzut piąty dotyczący niezbadania przez Eurojust ogólnego niewłaściwego administrowania, na które powołuje się skarżąca, oraz naruszenia zasady dobrej administracji.

W przedmiocie oddalenia wniosku o zezwolenie na przedstawienie dokumentów w ramach zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 19 regulaminu pracowniczego, braku ważnej podstawy odmowy, naruszenia traktatów, a w szczególności podziału kompetencji między Unią Europejską a państwami członkowskimi w zakresie oceny legalności postępowań krajowych i podstawy powództwa cywilnego oraz naruszenia lojalnej współpracy z państwami członkowskimi.
 2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia interesu uzasadniającego odmowę udzielenia jej zezwolenia na wykorzystanie przed organami krajowymi informacji i dokumentów, do których odnosił się jej wniosek.
-